

::R0134 : strona 3::

WYCZEKUJĄCA PANNA

Wypatrując ze strażnicy Syjonu,
Oblubienica Chrystusa dostrzega poranek,
Jej oczy wzniesione ku niebu płoną,
Nie słucha szatana złych przesłanek.

Wonność wybornych maści
Z bryzy świeżego powietrza dobiega.
Oznaki powołania Chrystusa
Ona wszędzie dostrzega.

Niebawem, z gorącym pragnieniem
Wzrok swój zwróci
Tam, gdzie światło wschodzi promieniem
I lamentsy jej żalosne skróci.

„Nie znam jeszcze tej chwili,
Kiedy mnie zawołasz Panie,
Lecz w szacie weselnej
Czekam na swe cudne mieszkanie.

Obym nie została powołana, Panie drogi,
Przez ciemne grobu progi;
Ale ubierz śmiertelnika tego tym
Nieśmiertelnym słowem Twym”.

Niezmiennie Oblubienica prosi,
W łagodnych, niskich mówiąc tonach;
On jej natręctwo znosi,
Gdy odpowiedzi szuka ona.

„Zaprzestań teraz płaczu Oblubienico moja;
Ja sprawię, że jeśli twój wróg wkroczy,

Twój umiłowany jak jeleń,
Pagórki i góry przeskoczy.

Już widać Poranek Twojego zbawienia,
Jasne nieba złocenia.
Przez każde plemię, narodów wiele
Szybko przelecą moi głosiciele.

Pieśni weselne się rozlegają,
Gości wielka ilość przybyła;
A anielskie zastępy powiadają:
»W tej bitwie życia w końcu zwyciężyła«.

„M.J.” **Princeton, N.J.**

=====

— Wrzesień, 1880 r. —

Jeżeli zauważyłeś błąd w pisowni, powiadom nas poprzez zaznaczenie tego fragmentu tekstu i przyciśnięcie *Ctrl+Enter*.